



LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2025 m. gegužės 26 d. Nr. 21RE-
(AG-338/01-2025)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Eglės Bilevičiūtės, Žydrūno Plytniko (pranešėjas) ir Ingridos Sabaliauskienės (posėdžio pirmininkė),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo G. B. skundą dėl Vilniaus miesto savivaldybės administracijos rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas G. B. (toliau – ir pareiškėjas) skundu Komisijos prašo panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir Administracija, atsakovė) 2025 m. kovo 24 raštą Nr. A51-47786/25(2.14.1.17E-NTS) (toliau – Raštas) ir įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2025 m. vasario 26 d. skundą.

Paaiškino, kad daug kartų skundais kreipėsi į atsakovę dėl nepašalinto metalinio garažo, kurį atsakovė žadėjo pašalinti, tačiau praėjus ilgam laikui - nepašalino. Pareiškėjas pateikė atsakovei 2025 m. vasario 26 d. skundą, prašydamas vadovautis faktinėmis aplinkybėmis ir teisiniais pagrindais, nurodytais ankstesniuose pareiškėjo skunduose. Atsakovė yra įpareigotina pateikti ankstesnius pareiškėjo skundus dėl nurodyto garažo su atsiliepimu, kadangi pareiškėjas prašė jais vadovautis. Pareiškėjo skundas atsakovei atitiko Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau - VAĮ) skundo apibrėžimą ir buvo dėl pačios atsakovės veiksmų (neveikimo), todėl atsakovė turėjo atlikti privalomus veiksmus - vykdyti administracinę procedūrą, tačiau neatliko. Atsakovė privalėjo pateikti pareiškėjui administracinės procedūros sprendimą, kuriam yra taikomi administracinio sprendimo turinio reikalavimai. Informacijos teikimas ir reiškiamas apgailėstavimas nėra pakankamas atsakymo į skundą dėl pačios atsakovės veiksmų (neveikimo) turinys. Atsakovė turi aiškiai konstatuoti pareiškėjo teisių ir (ar) interesų pažeidimus arba juos paneigti, pagrįsdama konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, ir priimti administracinį sprendimą, kuriuo pažeistos teisės būtų apgintos arba motyvuotai atsisakyta tai daryti. Administracinis sprendimas turi būti aiškus, priešingu atveju pareiškėjas negalėtų ginti savo pažeistų teisių, tiksliai apibrėžti ginčo dalyką. Atsakovė pažeidė pareiškėjo teisę į objektyvų ir įstatymais pagrįstą prašymų ir skundų nagrinėjimą, teisę į gerą administravimą, pareigą tarnauti žmonėms, pažeidė procedūras ir taisykles, turėjusias užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą, nevykdė administracinės procedūros, pateikė neišsamų, niekinį atsakymą. Įstatymų pažeidimai yra pagrindas atsakovės atsakymą panaikinti ir įpareigoti pareiškėjo skundą išnagrinėti iš naujo, vadovaujantis įstatymo reikalavimais.

Administracija nesutinka su pareiškėjo skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime paaiškino, kad Administracija (jos Nekilnojamojo turto skyrius (toliau – Skyrius), 2022 m. gruodžio 28 d. gavęs Viršuliškių seniūnijos pranešimą apie galimai bešeimininkius garažus, esančius Č. Sugiharos g. ir Ažuolyno g., Vilniuje, bei įvertinęs pateiktą medžiagą, inicijavo garažų pripažinimo bešeimininkiu turtu ir perdavimo Savivaldybės nuosavybėn procedūrą, 2023 m. sausio 5 d. įtraukė juos į Statinių, kurie neturi savininko (ar savininkas nežinomas), sąrašą (toliau – Sąrašas), o 2023 m.

balandžio 17 d. įtraukė į Statinių, kurie neturi savininko (ar savininkas nežinomas), apskaitos aktą Nr. A1017-6/23(2.14.1.55E-AD23). 2024 m. balandžio 25 d., suėjus vieneriems metams nuo tos dienos, kai garažai buvo įrašyti į Savivaldybės administracijos apskaitą, kreiptasi į teismą dėl garažų pripažinimo šeimininkiu turtu ir perdavimo Savivaldybės nuosavybėn. Vilniaus miesto apylinkės teismas 2024 m. rugpjūčio 13 d. sprendimu civilinėje byloje e2YT-12477-905/2024 pareiškimą tenkino: pripažino minėtus garažus šeimininkiu turtu ir perdavė juos Vilniaus miesto savivaldybės nuosavybėn.

Atsakant į skunde keliamus klausimus, Rašte buvo pažymėta, jog dėl didelio darbų krūvio ir ribotų žmogiškųjų išteklių užsitęsę tolimesnės procedūros, pažymėta, kad šiuo metu aktyviai atliekamos procedūros dėl garažo nukėlimo ir sutvarkymo, derinama Savivaldybės nereikalingo arba netinkamo (negalimo) naudoti ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto apžiūros pažyma, po kurios registravimo bus rengiamas įsakymas dėl garažų pripažinimo nereikalingais ir nurašymo, vyks nukėlimo ir sutvarkymo paslaugų užsakymas. Kaip ir nurodyta Rašte, toliau vykdomos Rašte nurodytos procedūros, t. y., 2025 m. kovo 25 d. surašyta Vilniaus miesto savivaldybės nereikalingo arba netinkamo (negalimo) naudoti ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto apskaitos pažyma, 2025 m. balandžio 7 d. parengtas Administracijos direktoriaus įsakymas „Dėl ilgalaikio materialiojo turto pripažinimo ir nurašymo“.

Pareiškėjas per miesto tvarkymo programėlę „Tvarkau Vilnių“ 2024 m. kovo 20 d. pateikė skundą dėl nenukelto garažo, 2024 m. kovo 22 d. parengtas atsakymas, 2024 m. kovo 25 d. gautas pakartotinis pareiškėjo skundas, į kurį atsakyta 2024 m. balandžio 15 d. raštu. Paskutinis skundas gautas 2025 m. vasario 26 d., į kurį Raštu parengtas atsakymas. Atsižvelgiant į visą išdėstytą, vien aplinkybę, kad pareiškėjas nesutinka su nagrinėjimo rezultatu, t. y. Rašto turiniu, nesudaro pagrindo konstatuoti jo teisės į prašymo objektyvų nagrinėjimą teisės aktų nustatyta apimtimi pažeidimą. Rašte nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai, pateikiamas procedūrų teisinis pagrindas. Atsižvelgiant į tai, tenkinti skundą pareiškėjo nurodomais argumentais, Administracijos įsitikinimu nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo. Raštas yra išsamus, motyvuotas, teisėtas bei pagrįstas, todėl neturėtų būti panaikintas. Raštu pareiškėjui suteikiama pakankamai informacijos, kokie veiksmai kokiais terminais atlikti, kodėl garažas dar nėra pašalintas, taip pat paaiškinama, jog procedūros toliau tęsiamos.

Skundas atmestinas

Remiantis bylos medžiaga, nustatyta, kad pareiškėjas 2024 m. kovo 20 d. per miesto tvarkymo programėlę „Tvarkau Vilnių“ pateikė skundą dėl nenukelto garažo (<https://tvarkaumiesta.lt/pranesimai/355618>).

Miesto aplinkos skyrius 2024 m. kovo 22 d. raštu pateikė atsakymą, informuodamas, kad statiniai jau yra įtraukti į neregistruotų statinių, kurie neturi savininkų (ar kurių savininkai nežinomi). Šiuo metu Seniūnija apklausia statinių naudotojus (jeigu jie yra), renka informaciją apie statinius, aiškinasi, ar žinomi buvę statinių savininkai. Šiuo metu seniūnijai pavyko rasti 3 vnt. metalinių garažų savininkus, kurie nusikėlė garažus, seniūnija organizavo teritorijos tvarkymo darbus po nukėlimo. Jeigu suėjus vieneriems metams nuo tos dienos, kai statiniai buvo įrašyti į Savivaldybės apskaitą, jų savininkai neatsiras (neatsilieps), Savivaldybės administracija kreipsis į teismą dėl šių statinių pripažinimo šeimininkiu turtu ir jų perdavimo Savivaldybės nuosavybėn. Teismui pripažinus Savivaldybės nuosavybės teisę į šį turtą, Savivaldybė galės spręsti dėl šio turto tolesnio naudojimo: pardavimo, nugriovimo ar pan. Procedūra yra gana ilga, todėl atsiprašo už patiriamus nepatogumus.

Pareiškėjas 2024 m. kovo 22 d. skundu kreipėsi į Administraciją, nurodydamas, kad per programėlę „Tvarkau miestą“ pateikė savivaldybei pranešimą apie netvarką mieste. Savivaldybė į pareiškėjo prašymą atsakė el. laišku, kuriuo informuojama, kad „Pranešimas išnagrinėtas“. Niekinis savivaldybės atsakymas pažeidžia pareiškėjo teisę į orumą, gerą administravimą, teisę į objektyvų ir įstatymais pagrįstą prašymų ir skundų nagrinėjimą, teisę į saugią ir tvarkingą aplinką, todėl pareiškėjas pateikė reikalavimus, kuriuos išdėstė 12 punktų.

2024 m. balandžio 15 d. raštu Nr. A51-55390/24(3.3.2.26E-ORG) Administracija atsakė į pareiškėjo 2024 m. kovo 22 d. skundą (reg. 2024 m. kovo 25 d.).

Pareiškėjas 2025 m. vasario 26 d. skundu kreipėsi į Administraciją, nurodydamas, kad pareiškėjas, vadovaudamasis faktinėmis aplinkybėmis ir teisiniais pagrindais, nurodytais ankstesniuose jo skunduose dėl nepašalinto metalinio garažo, o taip pat aplinkybe, kad, praėjus nenormaliai ilgam laikui, garažas vis dar yra toje pat vietoje, prašo: 1) apginti pažeistas teises ir teisėtus interesus, be kita ko, nedelsiant pašalinti metalinį garažą; 2) pateikti išsamią informaciją apie visus veiksmus, atliktus sprendžiant jo pašalinimo klausimą, su tiksliais datomis ir pagrindžiančiais dokumentais ar nuorodomis į juos; 3) paaiškinti nenormaliai ilgą laiką, per kurį garažas nebuvo pašalintas iki dabar, pagrįsti konkrečiomis teisės aktų nuostatomis; 4) taikyti atsakomybę asmenims, kaltiems dėl vilkinimo, pareigų neatlikimo.

Administracijos Skyrius Raštu atsakė į pareiškėjo 2025 m. vasario 26 d. skundą, informuodamas, kad dėl bešeimininkio turto procedūros vykdymo Skyrius, 2022 m. gruodžio 28 d. gavęs Viršuliškių seniūnijos elektroninį pranešimą tarnybinės veiklos klausimais apie galimai bešeimininkius garažus, esančius Č. Sugiharos g. ir Ažuolyno g., Vilniuje, bei įvertinęs pateiktą medžiagą, remdamasis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gegužės 26 d. nutarimo Nr. 634 „Dėl Bešeimininkio, konfiskuoto, valstybės paveldėto, valstybei perduoto turto, daiktinių įrodymų, lobių ir radinių perdavimo, apskaitymo, saugojimo, realizavimo, grąžinimo ir pripažinimo atliekomis taisyklių patvirtinimo“ 3.2 punktu, inicijavo garažų pripažinimo bešeimininkiu turto ir perdavimo Savivaldybės nuosavybėn procedūrą, 2023 m. sausio 5 d. įtraukė juos į Statinių, kurie neturi savininko (ar savininkas nežinomas), sąrašą, o 2023 m. balandžio 17 d. įtraukė į Statinių, kurie neturi savininko (ar savininkas nežinomas), apskaitos aktą Nr. A1017-6/23(2.14.1.55E-AD23). Atsižvelgiant į Civilinio kodekso 4.58 straipsnio 1 dalį, kurioje nurodyta, kad bešeimininkis daiktas nuosavybėn gali būti perduotas tik valstybei arba savivaldybėms teismo sprendimu, priimtu pagal valstybės arba savivaldybės institucijos pareiškimą, 2024 m. balandžio 25 d., suėjus vieneriems metams nuo tos dienos, kai garažai buvo įrašyti į Savivaldybės administracijos apskaitą, Skyrius perdavė dokumentus teisininkams dėl procesinio dokumento parengimo ir kreipimosi į teismą dėl garažų pripažinimo bešeimininkiu turto ir perdavimo Savivaldybės nuosavybėn. Pareiškimas paduodamas suėjus vieneriems metams nuo tos dienos, kurią daiktas įtrauktas į apskaitą, jeigu įstatymų nenustatyta kitaip. Teismas 2024 m. rugpjūčio 13 d. sprendimu Nr. e2YT-12477-905/2024 pripažino Savivaldybės nuosavybės teisę į garažus, nuo 2024 m. rugsėjo 14 d. teismo sprendimas laikomas įsiteisėjusiu. Dėl didelio darbų krūvio ir ribotų žmogiškųjų išteklių užsitęsė tolimesnis klausimo sprendimas. Šiuo metu aktyviai atliekamos procedūros dėl pareiškėjo minimo garažo nukėlimo ir sutvarkymo. Savivaldybės Dokumentų valdymo sistemoje derinama Savivaldybės nereikalingo arba netinkamo (negalimo) naudoti ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto apžiūros pažyma, po kurios registravimo bus rengiamas įsakymas dėl garažų pripažinimo nereikalingais ir nurašymo. Vėliau seks nukėlimo ir sutvarkymo paslaugų užsakymas.

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Administracijos Rašto, kuriuo atsakyta į pareiškėjo 2025 m. vasario 26 d. skundą, teisėtumo ir pagrįstumo.

VAĮ numato kelias kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas – prašymą ir skundą. Su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus vadinamas prašymu (VAĮ 2 straipsnio 10 dalis). Skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAĮ 2 straipsnio 12 dalis). VAĮ 11 straipsnio 1 dalis nustato, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas taisykles.

Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės) reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų (Taisyklių 1 punktą). Taisyklių 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Taisyklių 45 punkte nustatyta, jog atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines

paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualių klausimų atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje išaiškinta, kad sistemiškai aiškinant VAĮ ir Taisyklių nuostatas, ginčas dėl atsakymo į prašymą pateikti informaciją, kuriuo teikiama tik informacija, nėra teisės taikymo aktas (VAĮ 10 straipsnio 5 dalis) ir neturi atitikti VAĮ 10 straipsnio 5 dalies turinio reikalavimų, administraciniame teisme gali būti nagrinėjamas ginčas tik dėl atsakymo į prašyme pateiktus klausimus pakankamumo aspektu (žr., pvz., LVAT 2012 m. birželio 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A492-2002/2012, 2014-10-29 nutartį administracinėje byloje Nr. AS492-921/2014), bet ne jo (atsakymo) teisėtumo ir pagrįstumo aspektais (žr., pvz., LVAT 2021 m. lapkričio 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-3145-624/2021). Skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (LVAT 2012 m. rugsėjo 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS662-538/2012). Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-97/2012).

LVAT yra nurodęs, jog asmuo, teikdamas skundą turi nurodyti kokios konkrečios jo teisės ir teisėti interesai yra pažeisti, ir kaip institucija, į kurią kreipiasi galėtų apginti jo pažeistas teises. Administracinių teismų praktikoje asmens suinteresuotumas suvokiamas kaip subjekto materialinis teisinis suinteresuotumas, t. y. asmuo turi turėti aiškiai identifikuojamą siekį apginti materialinės teisės normų saugomą teisę ar interesą (žr., pvz., 2013 m. birželio 13 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-922/2013). Teisme gali būti ginama tik objektyviai egzistuojanti subjektinė teisė, įgyta teisės akto pagrindu, o ne tariama teisė, pagrįsta vien asmens subjektyviu suvokimu (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. balandžio 17 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-364/2014). Asmuo, kreipdamasis dėl kitų asmenų pažeistų teisių ir teisėtų interesų, turi nurodyti, kad jam suteikta teisė reikalauti ginti tų asmenų teises ir teisėtus interesus (pvz., 2020 m. rugsėjo 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-4529-520/2020). Analogiškos pozicijos formuodamas teismų praktiką nagrinėjamosiose civilinėse bylose laikosi ir Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, ne kartą išaiškinęs, kad teisę į teisminę gynybą turi asmuo, kurio teisė ar įstatymų saugomas interesas yra pažeisti ar ginčijami, o teisės normose nustatyta ne bet kurio, o suinteresuoto asmens teisė kreiptis į teismą, suinteresuotumą laikant savarankišku teisiniu interesu ir poreikiu jį ginti. Į teismą gali kreiptis dvi subjektų grupės: 1) subjektai, ginantys jiems patiems priklausančią teisę arba jų pačių įstatymų saugomą interesą; 2) subjektai, ginantys viešąjį interesą įstatymo pagrindu. Privatus asmuo, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus, neturi teisės kreiptis į teismą tam, kad būtų apgintas viešasis interesas, nes įstatymų leidėjas siekė sukcentruoti viešojo intereso gynybą profesionalių ir tam specialiai valstybės įgaliotų subjektų rankose (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009-06-08 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-252/2009; 2014-10-27 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-414/2014; 2018-04-23 nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-161-403/2018).

Iš pareiškėjo 2025 m. vasario 26 d. skundo Administracijai turinio matyti, kad pareiškėjas prašė nedelsiant pašalinti garažą, paaiškinti, kas buvo atlikta dėl jo pašalinimo bei kodėl procesas taip ilgai užtruko, taip pat taikyti atsakomybę atsakingiems asmenims. Įvertinus prašymo turinį, darytina išvada, kad toks kreipimasis yra laikytinas prašymu, į kurį atsakoma laisva forma (Taisyklių 45.5 papunktis). Iš skundžiamojo Rašto matyti, jog Administracija atsakė į pareiškėjo 2025 m. vasario 26 d. skunde keliamus klausimus, pateikdama informaciją, susijusią su pareiškėją dominančio garažo iškėlimo procedūra, atliktais darbais bei išdėstė aktualų teisinį reglamentavimą.

Nors pareiškėjas skunde Komisijai teigia, kad jam atsakyta neišsamiai, atsakovė nevykdė administracinės procedūros, iš skundžiamo atsakymo matosi, kad pareiškėjo skundas buvo įvertintas ir jame aiškiai pasisakyta pareiškėją dominančiais klausimais.

Pareiškėjas 2025 m. vasario 26 d. skunde Administracijos prašė taikyti atsakomybę asmenims, kaltiems dėl vilkinimo, pareigų neatlikimo.

LVAT ne kartą yra išaiškinęs, kad atsakomybės klausimai priskirtini išskirtinai įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai: atlikti ar neatlikti tarnybinį patikrinimą bei paskirti ar nepaskirti tarnybinę nuobaudą yra būtent tokios įstaigos diskrecija (pvz., 2008 m. spalio 3 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-1661/2008; 2016 m. spalio 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1030-261/2016). Valstybės tarnautojo nubaudimas (atsakomybės taikymas) už padarytą ar tariamą nusizengimą negali būti laikomas kitų privačių asmenų įstatymo garantuotos subjektinės teisės ar įstatymų saugomo intereso pažeidimu ir šiems asmenims neatsiranda teisė reikalauti asmenį nubausti. Asmenys, nurodydami galimai padarytus pažeidimus, gali inicijuoti tarnybinių patikrinimų atlikimą ir pagal bendruosius gero administravimo principus įgyja teisę tik būti tinkamai informuoti apie konkretaus patikrinimo rezultatus (2013 m. sausio 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵²-241/2013; 2016 m. gegužės 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-808-492/2016). Nagrinėjamu atveju remiantis išdėstytu, darytina išvada, kad pareiškėjas, pranešęs apie galimą pažeidimą, reikalavimo teisės dėl kito asmens vertinimo pradėjimo ar nubaudimo neturi, todėl jo teisė į atsakymo gavimą nebuvo pažeista.

Administracija nagrinėjamu atveju veikė savo kompetencijos ribose, tinkamai išnagrinėjo ir įvertino pareiškėjo skunde nurodytą informaciją ir pateikė teisės aktų reikalavimus atitinkantį atsakymą (Raštą). Pareiškėjo teisė gauti atsakymą realizuota tinkamai, skundžiamo atsakymo panaikinimas ir papildomo (išsamesnio) atsakymo pateikimas niekaip pareiškėjo teisinės padėties nepakeistų. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nenustačius atsakovės neteisėtų veiksmų, nėra pagrindo tenkinti pareiškėjo skundo. Netenkinus pareiškėjo reikalavimo, kuriuo prašoma panaikinti skundžiamą Raštą, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinį skundo Komisijai reikalavimą - įpareigoti atsakovę išnagrinėti pareiškėjo 2025 m. vasario 26 d. skundą. Todėl pareiškėjo skundas atmetamas kaip nepagrįstas visa apimtimi.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo G. B. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas